

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Tos/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010938
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8316010938.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu PhD., L.L.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. októbra 2020, v trestnej veci ods. Q. Q., pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné zo dňa 02. septembra 2020 sp. zn. 3T/169/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného Q. Q..

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Humenné zo dňa 02. septembra 2020 sp. zn. 3T/169/2016 bolo podľa § 419 ods. 1 Tr. por. a § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovené, že ods. Q. Q., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z., S. XXXX/XX, sa počas skúšobnej doby pri podmienenečnom odsúdení neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 15 /pätnásť/ mesiacov, ktorý mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 28 mesiacov, uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/169/2016 zo dňa 09.12.2016, právoplatný dňa 11.01.2017, vykoná.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona prvostupňový súd odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený, ktorú neskoršie písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. Pri rozhodovaní okresného súdu argumentoval tým, že jeho protiprávna činnosť spočívala v neoprávnenej držbe jednej dávky marihuany a ku skutku došlo dňa 22.10.2016, teda pred štyrmi rokmi. Od uvedeného obdobia nemal s marihuanou žiaden kontakt. V súčasnosti má rodinu a s partnerkou čakajú narodenie jeho prvého dieťaťa. Výkonom trestu bude najviac zasiahnutá partnerka, ktorá zostane na materskej dovolenke s príjmom, ktorý nepokryje ani základné životné potreby, pričom na jej výživu je odkázaná dvanásťročná dcéra z prvého vzťahu. Ku skutku, ktorý spáchal v skúšobnej dobe, zaujal kritický postoj a je si vedomý toho, že sa do bitky nemal zapojiť. Premenu uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov na trest nepodmienečný považuje za neprímerane prísne. Už v konaní pred súdom bolo možné za spáchaný prečin použiť niektorý z odklonov trestného práva a súd mohol uložiť miernejšie sankcie, akými bezpochyby je napríklad peňažný trest (§ 56 TZ), trest povinnej práce (§ 54 TZ) alebo trest domáceho väzenia (§53 TZ). Prísnosť zvolenej sankcie sa premenou podmienenečného trestu na nepodmienečný stáva drakonickou sankciou, nakoľko pri nezmenenom rozhodnutí by musel za jednu nedovolenú dávku marihuany vykonať trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, čo podľa jeho názoru nezodpovedá účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona, ktoré následne cituje. Vo výkone trestu je od 20.01.2020. Niekedy vykonáva aj dve práce (na rajónoch, pri výmene ošatenia a bielizne), za čo dostal niekoľko pochvál. Nemá žiadne disciplinárne previnenia, čo je dôkazom toho, že možnosti jeho nápravy môžu byť dosiahnuté už doteraz vykonaným trestom. Upriamuje pozornosť sťažnostného súdu aj na to, že skutok v skúšobnej dobe

spáchal pred tým, ako na neho výchovne pôsobil trest odňatia slobody, ktorý vykonáva po prvýkrát v živote. Súčasne poukazuje na ust. 50 ods. 4 Trestného zákona ohľadne ponechania podmieneného odsúdenia v platnosti. Má za to, že v jeho prípade existujú okolnosti odôvodňujúce výnimočnosť daného prípadu, v dôsledku ktorých bolo možné ponechať jeho podmienené odsúdenie v platnosti za prípadného súčasného uloženia niektorých obmedzení alebo povinností tak, ako to uvádza ust. § 50 ods. 4 písm. a) až d) Trestného zákona, k čomu predložil viaceré rozhodnutia všeobecných súdov. Na základe vyššie uvedeného navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a rozhodnúť tak, že sa mu v zmysle § 50 ods. 4 Trestného zákona ponechá podmienené odsúdenie v platnosti s tým, že sa mu podľa § 50 ods. 4 písm. b) Trestného zákona primerane predĺži skúšobná doba, alt. navrhuje, aby krajský súd v súlade s § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a vyslovil, že sa v skúšobnej dobe osvedčil.

Krajský súd následne na podklade takto podanej sťažnosti odsúdeným podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pri vyhodnocovaní skúšobnej doby uloženej odsúdenému v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/169/2016 dospel k záveru, že nemožno prehliadnuť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia dopustil ďalších úmyselných trestných činov, a to prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., pre ktoré aktuálne vykonáva uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Jeho správanie preto okresný súd hodnotí ako nezodpovedné, s konštatovaním, že ods. Q. Q. nezačal viesť napriek poskytnutej príležitosti v podobe podmieneného trestu riadny život, a preto na jeho prevýchovu je potrebná premena podmieneného trestu na trest nepodmienečný. V podmienkach väznenia by si odsúdený mal uvedomiť všetky možné dôsledky svojho protiprávneho konania počas plynutia skúšobnej doby pri podmienenom odsúdení. K tvrdeniam obhajkyne prvostupňový súd uviedol, že po spáchaní skutku, z ktorého bol právoplatne uznaný vinným v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/22/2018, sa síce nedopustil žiadneho trestného činu ani priestupku, zamestnal sa, no nič to nemení na konštatovaní, že podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody a hrozba výkonom nepodmienečného trestu u Q. Q. v tejto trestnej veci dostatočne nevedli k náprave a prevýchove odsúdeného, preto po splnení zákonnej podmienky bolo namieste rozhodnúť o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Vo vzťahu k návrhu na predĺženie skúšobnej doby u odsúdeného Q. súd prvého stupňa argumentoval tým, že skúšobná doba u ods. Q. už uplynula dňa 12.05.2019, tak ju už nebolo možné predĺžiť. Po vyhodnotení všetkých okolností spáchania trestnej činnosti odsúdeného v skúšobnej dobe jeho podmieneného odsúdenia okresný súd rozhodol o povinnosti odsúdeného vykonať nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pretože nevedol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia riadny život a dopustil sa opakovane trestnej činnosti, za ktorú bol aj právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Odsúdený bol zároveň zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

V prieskumnom konaní sťažnostný súd zistil, že odsúdený Q. Q. bol trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/169/2016 zo dňa 09.12.2016, právoplatným dňa 11.01.2017, uznaný vinným zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, na skutkovom základe uvedenom v tomto rozhodnutí. Odsúdenému bol za tam uvedené konanie uložený trest odňatia slobody na 15 mesiacov, výkon ktorého bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 28 mesiacov. Skúšobná doba u odsúdeného plynula od 12.01.2017 do dňa 12.05.2019.

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Ako to správne konštatuje súd prvého stupňa, odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v tejto trestnej veci dopustil ďalšieho úmyselného protiprávneho konania spočívajúceho v spáchaní prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona (skutok spáchaný dňa 15.12.2017), za čo mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/22/2018 zo dňa 05.04.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/38/2019 zo dňa 23.10.2019, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 4 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z uvedeného aj sťažnostnému súdu vyplynulo, že odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nežil riadnym spôsobom života, pretože sa dopustil ďalších úmyselných protiprávnych konaní, za ktoré bol aj právoplatne odsúdený, pričom novej trestnej činnosti sa dopustil v jednej tretine od začatia plynutia skúšobnej doby, čo odzrkadľuje postoj odsúdeného k jeho predchádzajúcemu odsúdeniu a poskytnutiu šance viesť riadny život na slobode.

Odsúdený teda nevyužil možnosť danú mu zo strany štátu, aby svojím riadnym životom počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia preukázal polepšenie. Okresný súd preto správne vyslovil, že ods. Q. Q. napriek predchádzajúcemu podmiennečne odloženému trestu nepreukázal, že by v skúšobnej dobe viedol riadny život. Z vyššie uvedených skutočností ako aj citovaného právneho ustanovenia sťažnostný súd dospel k názoru, že prvostupňový súd správne a zákonne rozhodol, keď vyslovil, že sa odsúdený neosvedčil.

Možno preto vyvodiť záver, že aj napriek hrozbe nariadenia výkonu uloženého podmieneného trestu odňatia slobody, odsúdený nerešpektoval právoplatný trestný rozkaz. Podmiennečným trestom odňatia slobody sa teda nedosiahol jeho účel.

Zákonu zodpovedajúce je aj rozhodnutie okresného súdu o spôsobe výkonu trestu. Sťažnostný súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takéhoto trestu, vzhľadom na to, že odsúdený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa o tom, že výkon uloženého trestu odňatia slobody odsúdený vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, považuje krajský súd tiež za zákonný.

Vo vzťahu k sťažnostným námietkam krajský súd poukazuje na vyššie uvedené dôvody, pre ktoré považoval rozhodnutie okresného súdu za vecne správne a zákonné. V súlade s dlhodobou ustálenou súdnou praxou síce platí, že za určitých okolností ani odsúdenie dokonca za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe rozhodnutie o osvedčení odsúdeného, resp. o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti, automaticky nevylučuje, avšak nariadenie výkonu podmiennečne odloženého trestu predpokladá, že odsúdený porušil jeho podmienky takým spôsobom, že jeho ponechanie v platnosti by bolo v rozpore s účelom trestu. Pri posudzovaní okolností odôvodňujúcich takýto postup pritom treba hodnotiť všetky skutočnosti, ktoré v priebehu plynutia skúšobnej doby nastali, a ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, resp. rozhodnúť o osvedčení, príp. neosvedčení, vrátane celkového správania sa odsúdeného a charakteru a závažnosti dôvodov, ktorými dal príčinu k rozhodovaniu o nariadení výkonu pôvodne podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody. Sťažnostný súd pritom zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o (ne)osvedčení sa odsúdeného súd nie je oprávnený opätovne posudzovať protiprávnosť činu spáchaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Jedným zo základných znakov vedenia riadneho života je preto aj dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmiennečne odsúdený v skúšobnej lehote závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmiennečné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmiennečne odložený trest treba vykonať. Zhora uvedeného je zjavné, že odsúdený nerešpektuje právne normy, na základe ktorých má viesť riadny život a dopustil sa inej úmyselnej protiprávnej činnosti. Vo vzťahu k návrhu odsúdeného ohľadne ponechania podmieneného odsúdenia v platnosti, v súlade s druhou vetou ust. § 50 ods. 4

Tr. zákona, a to predĺžením skúšobnej doby, krajský súd uvádza, že rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti a súčasne o primeranom predĺžení skúšobnej doby môže súd urobiť len v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o ktoré ide. Lehota predĺženej skúšobnej doby totiž začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po uplynutí posledného dňa skúšobnej doby, ktorá sa predĺžila. Zo slov uvedených v druhej vete citovaného ustanovenia "výnimočne môže súd ... ponechať podmienené odsúdenie v platnosti" vyplýva, že podmienené odsúdenie musí v čase rozhodovania prebiehať, t.j. ešte musí plynúť lehota ustanovenej skúšobnej doby, čo zároveň znamená, že táto pôvodne určená skúšobná doba ešte neskončila (viď Stanovisko č. 44/2013 trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). Súčasne súd rozhodujúci o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nie je už oprávnený opätovne skúmať a posudzovať závažnosť a protiprávnosť konania sťažovateľa, za ktoré bol právoplatne odsúdený, ako aj druh a výšku uloženej sankcie, pretože to súdu v takomto konaní už neprináleží a tento svoju rozhodovaciu právomoc sústreďuje na posudzovanie splnenia/nesplnenia podmienok uvedených v § 50 ods. 4 Tr. zákona. Už len na margo ďalších sťažnostných námietok krajský súd uvádza, že rozhodnutia predložené stranou obhajoby na podporu svojich tvrdení (predĺženia skúšobnej doby) už boli prekonané vyššie uvedeným stanoviskom Najvyššieho súdu SR, ktoré sú nižšie súdy povinné rešpektovať a taktiež sa obhajkyňa odvoláva aj na ust. § 50 ods. 4 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. zákona, ktoré už bolo medzičasom novelizované tak, ako je to citované vyššie.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd považoval rozhodnutie okresného súdu za správne a zákonné a sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný